

Velikonoce: Nezapomenutelná, svatá chvíle, kdy mi můj 7letý umyl nohy na Zelený čtvrtek



Velikonoce



Nezapomenutelná, svatá chvíle, kdy mi můj 7letý umyl nohy na Zelený čtvrtek

Každý rok během půstu a Velikonoc doufám v alespoň jeden okamžik, který mě zaskočí a otevře mi oči pro nové způsoby, jak vidět Krista, jít po cestě ke kříži, čekat a bdít, být znovu přemožena nadějí a mocí vzkříšení.

Některé roky trvá pouze první akord „Kristus Pán dnes vstal z mrtvých“ o velikonoční neděli ráno,

aby mé srdce hořelo.

Jindy v mé duši rezonuje bolestné ticho Velkého pátku.

Několik let jsem znovu zažila Krista, když jsem procházela modlitebním labyrintem nebo studovala křížovou cestu.

Čas od času mi zprávy evangelií padnou do uší způsobem, jakým jsem je neslyšela.

A některé roky je to právě proces kráčení po cestě Svatého týdne, který mi umožňuje cítit Velikonoce hluboko uvnitř, na místech, která slova nedokážou popsat.

„Proč jsem jen zřídka přemýšlela o tom, jak by to vypadalo, kdyby mé děti byly pokořené, byly služebníky, umývaly světu nohy?“

Minulý rok během postní doby jsem přemýšlela, zda moje „chvilka“ začíná, když jsem jela se svým 7letým synem Matthewem na bohoslužbu na Zelený čtvrtek v našem sboru.

Být sama s Matthewem bylo samo o sobě vzácné, protože v autě byly obvykle čtyři Baxleyovy děti (všechny mluvily současně). Jedna dcera však byla dost stará na to, aby se sama odvezla z tréninku na dráze, jedna dcera hrála fotbal a druhá měla lekce tance.

Když jsme byli v autě jen my dva, Matthew měl nějaké otázky. Nejpalčivější byla toto: „Mami, já vím, že jsem ještě nebyl pokřtěn, takže nemohu přijímat přijímání, ale je v pořádku, když půjdu na mytí nohou?“

Mohla jsem říct, že to bylo něco, o čem přemýšlel, ale později jsem se dozvěděl, že právě minulou noc četl o tom, jak Ježíš umyl nohy svým učedníkům v noci na Poslední večeři.

Matthew už měl překvapivý zájem o Písmo a měl silný smysl pro to, kdo je Kristus, ale byl to také sedmiletý chlapec ve všech myslitelných ohledech. Miloval fotbal, Minecraft a Pokémony – a otravoval své sestry.

Měl komentáře během fotbalových a basketbalových zápasů a hrál průměrné kolo šachů. Zkusil pár sprostých slov a příležitostně ztratil nervy. Na všechno byl zvědavý, kladl milion otázek, miloval školu a k životu přistupoval s bezmeznou energií.

V neděli ráno, těsně před začátkem druhé společné písni, kdy jsou děti propuštěny do dětské nedělní školy, ho bylo možné najít, jak se opírá o vnější okraj lavice jako kůň v Kentucky Derby připravený vyrazit z brány. Když ta chvíle nastala, bleskově vyletěl z bohoslužby!

Přesto v něm něco rostlo a já jsem občas s úžasem sledovala, jak se to děje.

I když jsem byla vůči Matthewovi – a doufám, že i všem svým dětem – pozorná, nic mě nemohlo připravit na to, co se toho večera stalo.

Byla jsem vedle něj, zatímco on pozorně seděl během bohoslužby na Zelený čtvrtek. I když se neustále ošíval s bulletinem a zpěvníkem, poslouchal také hudbu; zpíval písně a prstem sledoval každý verš; věnoval určitou pozornost během kázání svého otce; a tiše pozoroval přijímání, když věřící šli dopředu, aby se účastnili starověkého způsobu přijímání chleba a kalicha intinkcí (chléb

namočený do krve Kristovy).

Zvláště byl nadšený, že tam byla učitelka z jeho školy, a natáhl se, aby si s ní promluvil, když procházela kolem naší lavice.



Na konci bohoslužby byli ti, kteří se chtěli zúčastnit umývání nohou, vyzváni, aby tak učinili v zadním foyer. Matthew dychtivě kráčel uličkou a já se znovu ocitla po jeho boku, když těch pár z nás, kteří se rozhodli zúčastnit, usedlo na svá místa. Písmo přečetl jeden z našich služebníků a poté umyl nohy osobě vedle sebe. Ona potom umyla nohy osobě vedle ní a tak dále.

„Kéž máme o Velikonocích odvahu a vždy se budeme dívat svým dětem do očí a doufat a modlit se, že vyrostou v životě, který je přiměje denně brát Kristův kříž – ať už to znamená cokoli a kamkoli je to zavede.“

Trochu jsem se rozrušila, když naše mladá přítelkyně Margaret ponořila Matthewovi nohy do vody a osušila je ručníkem. Pak jako dospělý vstal ze židle, potichu posunul umyvadlo před mou židli, klekl si přede mnou na podlahu a začal mi umývat nohy.

Věděla jsem, že to pro něj bylo trochu nepříjemné, ale byl pečlivý, aby se ujistil, že každá část byla umyta, než mi osušil nohy ručníkem. Byl to úkol, který bral velmi vážně a byl odhodlán ho splnit.

Byl zde – můj syn, mé dítě, o které jsem se starala a sloužila mu ode dne, kdy se narodil, a myl mi nohy.

Byla jsem ohromena krásou a pokorou toho všeho a všechny důsledky tohoto prostého činu se mi začaly valit myslí, i když se mi po tvářích koulely slzy.

Mám-li být upřímná, můj nejhlubší, počáteční instinkt matky v tu chvíli byl zastavit ho. Koneckonců, nemám se o něj starat já? On je moje dítě; neměla bych mu umýt *nohy* ? Problém s tímto způsobem myšlení je, že bych mu upírala šanci sloužit, žít jako Kristus.

Ráda bych věřila, že ve svých největších snech pro své děti chci pro ně víc než cokoli jiného, aby žili Kristem naplněný a Kristu podobný život.

Proč tedy, když si představím, že život zahrnuje také renomovanou vysokou školu, perfektní volbu povolání, skvělou práci, naplňující vztahy a rodinu a osvobození od bolesti?

Proč jsem jen zřídka přemýšlela o tom, jak by to vypadalo, kdyby mé děti byly pokořeny, byly služebníky, aby umývaly nohy světu?

Ač se to může zdát neintuitivní, kéž máme o Velikonocích odvahu a vždy se svým dětem podívat do očí a doufat a modlit se, že vyrostou do života, který je přiměje každý den brát Kristův kříž – ať už to znamená cokoli a kamkoli je to zavede – zapřít se, obléct si ručník a sloužit potřebám světa všemi způsoby, jakými jsou k tomu nadáni. A ať jim každý z nás jde příkladem.

JENNIFER BAXLEY

[Baptist News Global](#)

Jennifer Baxley



Jennifer Baxley

Jennifer Baxley, fyzioterapeutka, žije v Athens ve státě Georgia, kde je členkou sboru *First Baptist Church*. Její manžel Paul je novým výkonným koordinátorem *Cooperative Baptist Fellowship*. Baxleyovi jsou rodiči čtyř dětí.

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Sít víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Sít víry](#)